

ne prišel na otok. Okoli svoje hiše namerava tudi zaradi večje varnosti sezidati 8 čevljev visok zid.

Četudi bi se Lindbergh ravno vrnil v Ameriko, vendar hoče zaradi varnosti svojih otrok živeti na svojem otoku.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saks, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

J. Lupsha, Sec.
NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Kanado	Za pol leta	\$3.75
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$8.—

"GLAS NARODA" IZBAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

DOPISI brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar za naročnino naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nanj tudi prejšnje bivališče navede, da hitreje najdemo naslovnik.

MOONEY

V Californiji je že nad dvajset let ponedotžnem zaprt delavski voditelj Tom Mooney. Obsojen je bil na podlagi lažnjivih izjav, da je bil soudeležen pri atentatu na predsednika parodo leta 1916. Obsojen je bil na smrt, toda predsednik Wilson ga je pomilostil na doživetno.

Njegovi prijatelji si prizadevajo izposlovati mu nov proces, pri katerem naj bi prišla resnica na dan.

Sodnik, ki ga je bil obsodil, je izrazil dvom o njegovi krivdi. Porotniki (kolikor jih je še živih) so pripravljene pričati, da so bili pod vplivom Mooneyevih nasprotnikov, ko so ga proglasili krivim.

Najvišje sodišče države Californije mu noče dovoliti novega procesa. Proti temu odloku je bil v pričetku tekočega leta vložen priziv pri najvišjem zveznem sodišču v Washingtonu.

Predno so se podali člani najvišjega zveznega sodišča na počitnice, so se rešili več manj važnih zadev, dočim mora pritožba glede ravnarja z Mooneyem čakati do jeseni, ko se bodo vrnila s počitnic.

Tisti, v čigar rokah je usoda delavskega trpina, si najbrž mislijo: — Saj je možak varen čakanja. Če je nad dvajset let čakal, naj pa še do jeseni počaka.

SLOVAKI

Slovaki, ki tvorijo bistveni del čehoslovaške države, so imeli te dni veliko ljudsko glasovanje, na katerem so zahtevali popolno neodvisnost. Ta demonstracija je del berlinske kampanje proti Čehoslovaki.

Slovaški voditelj, katoliški duhovnik Andrej Hlinka, je bil pred dvema tednoma v Varšavi ter je sestavil z Beckom načrt za mobilizacijo vseh na Češkem živčih Slovakov, Poljakov, Madžarov in Rutenov.

Poljski vnani minister se je ravnokar vrnil iz Berlina, kjer je predložil Hitlerju tozadeven načrt.

Če je vladal še kakšen dvom, ga je razbil Hlinka s svojo izjavo, da se hočejo Slovaki ločiti od Prage ter se pridružiti bodisi Berlinu ali Varšavi.

Katoliški dostojanstvenik najbrž ne ve, kako se godi katoličanom pod naziji.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.70	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 19.05	Lir 300
\$ 11.25	Din. 500	\$ 28.58	Lir 500
\$ 22.50	Din. 1000	\$ 57.15	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 114.30	Lir 2000
		\$ 161.45	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo vseh zneskov kot zgoraj navedeno, pošiljati v denarjih ali v bilih dovoljemo se boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Na izplačilo \$ —	merilo pošiljati	\$ —
\$10.—	"	\$10.00
\$15.—	"	\$15.00
\$20.—	"	\$20.00
\$25.—	"	\$25.00
\$30.—	"	\$30.00
\$35.—	"	\$35.00
\$40.—	"	\$40.00
\$45.—	"	\$45.00
\$50.—	"	\$50.00

Prejemnik doli v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO SL.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Iz Slovenije

HUDE POPLAVE OKROG RADGONE

Ko je po zadnjih vročih dneh pričel padati rahel dež, ki je blagodejno osvežil setve, si pač nikdo ni mislil, da bo v par dneh vse pod vodo uničeno. Toda gori na severu so bile hude nevihte, trgali so se oblaki in ponekod je bilo kakor iz skafa. Prišel pa se je tajiti tudi sneg in so hudourniki kmalu dvignili reke. Že proti večeru je bil reševalni oddelek v Radgoni z orožništvom obveščen, da proti hudi poplavi Mure, ki na severu stalno narašča. Do 2. ure zjutraj je bila struga reke Mure polna ter je le ponekod na nižjih predelih prestopila bregove. Popoldne je prinašala še večje množine stavbenega in drugega lesa, pa tudi utopljeno živino. Banovinsko cesto Gorinja Radgona—Apače—Omurek je na več mestih preplavilo. Prebivalstvo ogroženih hiš ob Muri je zajela panika, da si ni vedelo pomagati. Živino, ki je bila pri več gospodarskih poslojih že nekaj časa v vodi, so začasno spravili v stanovanjska poslopja, kjer pa je ostala le malo časa, in že je bilo treba izprazniti vse hiše.

Tržni prostor v Radgoni, kamor so bile nedavno premeščene vse barake od obmejnega mostu je ves pod vodo ter so si branjarji doslej očuvali svoje barake le s privezanjem z močnimi vrvmi ob stare kostanje. Po ulicah Spodnjega grisa je promet mogoč edin s čolni. Carinarnica ima vse kleti polne vode, zunaj pa je dostop do poslopja nemogoč, ker stoji v vodi do 80 cm. Gasilec se vedno rešujejo pri raznih posestnikih v Gornji Radgoni. Na levem bregu reke Mure okrog Radgone sta mestni park in oba mestna jarka, koder je nekoč tekla Mura, polna deroče vode, tako da je bilo mesto iz ptičje perspektive videti kakor starodavna trdnjava, obdana okrog z vodo. Vse okoliške vasi so pod vodo. Tudi tamkaj so spravili živino iz hlevov v stanovanjske sobe, pa so jo morali odstraniti in odpeljati v daljno okolico, ki je voda še ni zajela.

Medtem, ko je ravno ob tem času dne 25. majnika dosegla voda 2.95 m nad normalo, znaša sedaj že celih 3.35 m. Zadržana poplava v takem obsegu kakor sedanja je bila pred 22 leti, leta 1916 med tem ko se vrstijo manjše poplave sedaj že tekot 4 let zaporedoma bodisi v spomlad ali jeseni. Škoda, ki jo je napravila sedanja poplava v tem okolišč, gre v

stotisoče, ker je uničila večino letine na poljih in travnikih. Tudi v sosednih Radeneh je napravila voda dočutno škodo.

MUČENIŠKA ŽRTEV BOŠTJANA OLIPA

Punta kranjskih Janezov v Judenburgu dne 12. maja 1918 je sledil dva dni pozneje manj znani punt slovenskih fantov 7. lovskega bataljona, kateri je imel svoj kader v Murau, malom zgornještajerskem mestecu, kakih 30 km zapadno od Judenburga.

Vodja upornikov je bil 26-letni Boštjan Olip iz Radovljice, ki se je bil pravkar vrnil iz ruskega ujetništva. Vojna ga je zafekla v vojašnici v Kanalu na Primorskem, odšel je kot podčastnik s svojim bataljonom l. 1914 v Galicijo, kjer se je dal kmalu Rusom ujeti. V Rusku se je hotel prijaviti k dobrovoljem, a je hudo obolel. Ko se je dobro naučil rusčine, so ga njegovi tovariši izvolili kot delegata ujetnikov pri ruskih revolucionarjih. V začetku leta 1918 se je pripravljala na beg in res se mu je posrečilo, da se je v marecu vrnil domov.

Boštjan Olip se je vrnil samo zaradi tega domov, da bi s svojimi tovariši po ruskem zgledu začel z upori pri posameznih vojaških formacijah. To je zaupal svojemu bratu in ko ga je ta opozoril na veliko nevarnost, mu je odgovoril, da ve, kaj ga čaka, ali da nekdo mora začeti.

Dne 12. maja se je vrnil z dopusta h kadru in že dva dni pozneje je skupaj z Janezom Drnovškom od Sv. Urha pri Zagorju pripravil vojske od tega, da so se uprli. Odkorakal je z vojski proti kolodvoru, ali ker ni bilo vlaka, da bi jih odpeljal, je naredil usodno napako, da se je vrnil v vojašnico, namesto da bi pobegnil. Še tisto noč so bili uporniki obkoljeni od nekega madžarskega polka in so se morali vdati. Boštjan je prevzel vso krivdo nase in je tako rešil smrtne obsodbe svojega tovariša Janeza Drnovška. Sam pa je bil 19. maja obsojen na smrt po prekem sodu. Obsodbe so mu sporočili 21. maja in ob 8. uri je bil ustreljen. Njegovi sorodniki so ga dali l. 1921 prepeljati v Radovljico. Redovniški Sokol mu je vzdal spominsko ploščo v rojstni hiši, da je tako tudi vidno ohranjen spomin na junaško žrtev.

ADVERTISE "GLAS NARODA"

KONEC KRATKE VSTAJE

Mehički vlaški vojaki, ki so za dožili vstaje 14.000 indijanskih vojakov, katere je vodil general Saturnio Cedillo. Uporniki so po prihodu svezne armade pobegnili v gore.

DVA BRATOMORA PRED SODIŠČEM

Na leto in pol stroge ječe je bil 24. maja pred sodiščem obsojen 27-letni posestnikov sin Alojzij Velkavrh iz Korena pri Horjulu. Obtožnica ga je dolžila, da je marca letos z nožem zabodel svojega brata Matevža v srce. Matevž je po kratkih trenutkih izkrcaval.

Ivan je v celoti priznal krivdo. Zagovarjal pa se je, da je ravnal v trenutni zmedenosti v silobranu, ker ga je brat izval. Prerekala sta se že popoldne na njivi. Kako se je dogodek v resnici odigral, je težko reči. Edina pripoved je Ivanova mati, ki je bila edina priča žalostnega spopada, pa se je poslužila ugodnosti, da ji ni treba pričevati, če je ni volja. Baje sta se oba sinova potegovala za prevzem posesti po očetu. Oče je bil naklonjen najstarejšemu Ivanu. O Ivanu nihče ni vedel izpovedati nič nepovoljnega. Bil je več let z doma, da se je izognil pokojnemu bratu. Udingal se je rajši pri tujcih, ki so bili zadovoljni z njim. Obramba se je za razbremenitev obtožencea poslužila ugotovitve, da mora biti obtožence dedno duševno obremenjen. Mimo tega, da se je eden izmed sorodnikov v navalu zmedenosti obesil, je opaziti tudi pri Ivanovi materi težke znake duševnega obolenja. Psihijatri, ki so ga preiskali, so sicer izrekli, da pri njem ni opaziti duševnih abnormalnosti, da pa je verjetno, da je v spopadu z bratom ravnal v trenutni skalitvi duševnosti. Sodišče je za presojo krivde vzelo v poštev, da je Ivan duševno manj vreden, za odmero kazni pa je bilo obremenljivo, da je brat umoril brata.

Pred petčlanskim senatom okrožnega sodišča v Celju se je zagovarjal 19-letni tovarniški delavec Anton Goričan iz Šmarja pri Senni, ker je 18. aprila asmrtil svojega polbrata Primožiča. Goričan se že več let ni razumel s svojim polbratom, ker je bil Primožič delovno mrzen in je hotel živeti na tuj račun ter je doma strahoval vso družino. Goričan je že dolgo razmišljal o tem, da bi polbratu nekaj storil. Na velikonočni ponedeljek je bil Goričan v Črničevu gostilni v Šmarju. Tam je bil tudi Primožič ki je Goričana izzival in psoval. Primožič je odšel pred Goričanom. Zvečer se je Goričan vinjen napotil domov. Pogledal je skozi okno in opazil v sobi tudi svojega polbrata in brez besede muhnil s sekiro dvakrat po njegovi glavi. Udarec sta bila tako silna, da je lobanjski svod z bazo vred počil na vse strani. In Primožič je bil takoj na mestu mrtve. Po umoru se je Goričan vrnil v Črničevo gostilno, in dejal, da je sedaj ko

Peter Zgaga

POROČANJE o RAZMERAH

Kmalu bo leto dni, ko sva si z Jožetom Zelencem podala na parniku "Rex" desnici, in Jože je rekel: — Pozdravljen za vedno! Zdaj se pa ne vidiva drugače kot če prideš v stari kraj.

Ker je na tem svetu samo smrt "za vedno", sem že tedaj nekoliko dvomi o istinosti njegovih besed, in dvomim tudi danes, dasi mi v pismu nič ne omenja, da se bo vrnil.

Kajti Amerika je taka deželica, kjer se ne vrnejo nikoli.

Kore njegovega in Primožičevega življenja ter da leži polbrat tam gori, pri čemer je pokazal v smeri svoje domačije. Anton Goričan je bil zaradi umora obsojen na 10 let ječe in je kazen sprejel.

Dopisi

Chisholm, Minn.

Ker je že precej časa potekalo, odkar sem pisala dopis in te je že več naročnikov prosilo, da naj kaj poročam, sem se namenila malo poročati iz mrzle Minnesote.

Delavske razmere niso skoraj vredne imenovati, kajti delajo po tri dni na teden v majni in ravnatoko za mesto. Zatorej je tudi trgovina vse bolj zastala in ne izgleda, da bo kaj boljše to leto. Samo se moremo tolažiti iz boljših časov in poročati moram, kako smo dobro slišali 15. maja radio iz Clevelanda. Ravno opoldne smo zaslišali slovensko govoric. Jaz sem poznala g. Antona Grdina precej po glasu, ker ga osebno poznam in njemu gre v glavnem zasluga, da se je dogotovil Jugoslovanski Kulturni Vrt. Leta 1935 sem bila tudi jaz navzoča ob priliki odkritja Baragovega spomenika v Kulturnem vrtu. Takrat sem živela v Chicago, Ill., in sem se udeležila z društvom Jugoslovanskih Žena. Šestnajst nas se je udeležilo tiste slavnosti in lahko rečem, da toliko Slovencev ni še bilo nikoli zbranih skupaj v Ameriki, kot tisti dan v Cleveland, Ohio. Upam, da bom imela še čast videti Jugoslovanski vrt sedaj kot je dograjen.

Torej se enkrat rečem, da gre po pravici čast in hvala g. Antonu in Josephu Grdina za dovršitev Jugoslovanskega Vrta, kar bo spomin še poznejšemu jugoslovanskemu rodu.

Sedaj so tukajšnji rojaki zelo zaposleni na vrtovih in farmah. Sadijo krompir in drugo zelenjavo, samo vreme ni lepo, kajti dežuje že celi mesec maj in mrzlo je še zmiraj. Ko sem šla okoli za nove naročnike, so mi vsi obljubili, da se bodo naročili.

Od tukaj gredo dobro poznani rojakinji na obisk v stari kraj, namreč gospa Smoltz in gospa Samsa, obe dve naročnici "G. N."

Želim jima srečno pot in zdrav povratek nazaj med nas.

Prosila bi vse naročnike, ki imajo bakso na pošti in jih nemoremo obiskati, kadar poteče naročnina, da lahko obnovite naročnino na spodnji naslov. Še enkrat pozdravljam vse čitatelje "G. N.", posebno pa še v Chigagi, Ill.

Frances Lukanich

la: koga ima enkrat petnajst dvajset ali več let v svojih rokah, ga ne izpusti, pa če se skuša izmuzniti na konec sveta. Jože mi poroča, da je bil p Svetih treh kraljih in da je o tam gledal v idrijsko kotlini kar mu prav iz sreča zavidan.

Nato se pa pritožuje: — Ra bi obiskal kakšne uglednejše sebe, da bi poročal njihovo mnenje o Jugoslaviji, pa nise imel nobenega poverilnega sasma, brez katerega seveda nisem imel dostopa do njih. Zato sem opisal le bolj navadno in vsakdanje stvari. Tako povirno pismo si mi bil ob slovsu obljubil, pa si seveda pozabil, kot je pač tvoja navada.

Očitek je upravičen. Res sem mu bil obljubil tako pismo, mu ga nisem poslal. Prav, ker me zmerja in mi očita.

V opravičilo bom pa zapisal besed. Jože Zelene je ed najboljših poročevalcev, ki jih ima "Glas Naroda". Njegova poročila se gladko čita in so skozinjsko zanimiva. In pač odprte oči, kamorkoli gter zapiše, kar vidi in sliši. To poročevalce je Zelene.

Če bi imel poverljivo pismo ki bi mu odprlo vrata v mištrstva in magari na dvor, bi Jože mogoče kje frak izposodil, da naj kaj poročam, sem se namenila malo poročati iz mrzle Minnesote.

Jože bi ga vprašal: — K mislite, gospod minister o našnji Jugoslaviji?

Gospod minister bi se pregnil v naslonjaču ter pričel: — Jugoslavija je bila z velikimi žrtvami priborjena, sedaj mi vsi, kar nas živi v predepi deželi, uživamo sado osvobođenja in svobode. Jugoslavija je najbolj demokratna država, in vse govornice o kršnikih diktatur so gola mišljotina naših nasprotnikov. Jugoslavija ima mogočnejše veznice v državah Male antite, njena najmočnejša zaveznica je pa Francija. V Jugoslaviji je razvit sport skoro do ška. Naši sportniki se vsepo vsod odlikujejo, in zadnjič dosti manjkalo, pa bi naš šampion v igranju tenisa amerškega šampjona porazil. Da živimo z vsemi sosedi v priateljstvu, je naša armada ena najmočnejših v Centralni Evropi.

Gospod minister bi svoja vavanja zaključil s slavnostnim kraljevi družini ter bi Jžeta Zelencu milostno odpustil.

Jože bi pa tega ne sporočil, ker so taka ugotovila stotisočkrat premlatena in premlata in jih je mogoče čitati dan za dnem v starokrajškem časopisju ter jih znajo na ust jugoslovanski narodni stopniki, ki potujejo po tem onem opravku po inozemstvu.

Če bi jaz kdaj obiskal kateri koli deželo in bi hotel izvede kakšne razmere vladajo tam, bi se ne poslužil nobene porilnice, četudi bi jo imel o najvišje instance.

V predmestno krmo bi povabil sledeče goste: nezaposel delavca; trpina, ki ga za par grošev na dan; nižjega uradnika, ki ima peteroglovo družino; učitelja, ki ima petindvajset službenih let; pisarniško uradnico, ki ni ne lepa, nmlada...

In še par takih bi povabil večerjo bi jim plačal in poklinal par litrov vina na mizo. Nato bi čakal, da bi se jim razvezal jezik. (Če bi se jim razvezal, seveda.)

Proti jutru bi se zaklenil svojo sobo ter začel pisati rsnjeno pismo o razmerah.

Kratka Dnevna Zgodba

STEKLENO OKO

Detektivski seržant O'Brien je napravil dolg obraz, ko je zapustil sobo svojega predstojnika.

"O'Brien!" mu je dejal šef. "Mr. Jefferson iz Chicaga je zopet aviziran! Saj ga poznate, kaj ne? To je mož ki potuje vsak mesec v Evropo, kjer nakupuje diamante. Naša volunška služba je to že davno ugotovila. Toda doslej se nam ni še nikoli posrečilo, da bi pri njem odkrili tihotapsko blago. Temu moramo napraviti konec. O'Brien, saj veste, da moramo pri nas obdržati v službi samo najposobnejše ljudi. Nalagam vam, da odkrijete tihotapeca."

Točno ob napovedani uri je "Nevada" priplula v pristanišče in med došleci je bil aviziran Mr. Jefferson iz Chicaga.

"Mr. Jefferson!" ga je nagovoril O'Brien, ko ga je ugrabil na mostu. "Dober dan! Zelo me veseli, da se spet vidiva! Prosim vas, stopite malo z menoj — saj razumete, urediti morava neko formalnost."

Očista sta z O'Brienom v poseben prostor, kjer je detektiv preiskal tihotapečvo prtljago. O'Brien si je namreč vtepel v glavo, da topot mora razkrinkati Jeffersona, naj velja, kar hoče. Zato je pazljivo pretrkal vse kovčke, celo vsako stran usnja posebej, presvetlil ključavnice, tube s krfenami, pregledal tudi pete na čevljih Mr. Jeffersona. Na koncu je postavil tihotapeca samega pred Roentgenove žarke, a ni nikjer v njem odkril nič sumljivega. Znoj mu je oblival čelo in začel je svoje delo iznova. Čez uro časa je izpustil Jeffersona z besedami:

"Najlepša hvala! Saj veste — predpisi zahtevajo od vas in mene, da zadostiva vsem formalnostim!"

"Vem, vse vem!" je odvrnil Jefferson ter odkorakal dalje z globokim skoro hvalečnim priklonom.

Telefon je zvonil. "O'Brien k predstojniku!" je javil dežurni detektiv.

Šef ga je sprejel z nagovorom:

"Dragi moj O'Brien, Mr. Jefferson iz Chicaga je zopet aviziran. Saj veste — mož, ki tihotapi diamante in potuje vsak mesec iz Evrope v Ameriko. Zlati si je zopet nabavil malho. Topot ga moramo prijeti. Odločil sem se, da se spravi osebno nadenj."

Potrkalo je na vrata. Vstopil je detektiv in izročil predstojniku pismo. Ko ga je preletel z očmi, je čital na glas:

"Z 'Nevada' potuje Mr. Johnson zopet v Chicago. V Evropi je sklenil prav dobre kupčije. Kaj niste na tem tihotapecu še ničesar opazili? Možno ima stekleno oko. Za tem očesom skriva tihotapske predmete. Bodite pozorni nanj! Prijatelj."

"Torej stekleno oko! Stekleno oko, ali slišite?" se je na glas radoval predstojnik detektivskega urada. To je tedaj njegov trik! Nezaslišani trik! Zlati nam prav gotovo ne uide več!"

Ko se je "Nevada" približala nabrežju, sta prežala O'Brien in predstojnik detektivskega urada na tihotapeca. Mr. Jefferson se je kmalu pojavil na vidiku. O'Brien ga je pozval, naj mu sledi v poseben prostor in tam je predstojnik izrekel besede:

"Mr. Jefferson, prosim vas, snemite za trenutek stekleno oko..."

"Kaj, tudi to ste izvohali?" se je začudil Mr. Jefferson, navidez v zadregi. Toda takoj se je pomiril in vlnudno dejal: "Če ne želite nič drugega..."

Ko je bila procedura končana, se je predstojnik detektivskega urada obrnil k Jeffersonu in ga odpravil z vlnudnimi besedami.

"Hvala. Saj veste, morali smo izvršiti formalnost, ki"

nam jo nalaga naša služba.

Oprostite nadlego!"

"Prosim, prosim," se je hitel zahvaljevati Mr. Jefferson. "Dolžnost je dolžnost, in služba je služba. Ali ne bi hoteli pregledati moje prtljage?"

"Najlepša hvala," je rekel šef. "Mislim, da ni več potrebno."

Njegove besede so zvenele vlnudno, toda Jefferson, ki je poznal ton govora je čutil, da se razodeva v njih nezadovoljstvo in razočaranje.

Mr. Jefferson je sedaj v svojem klubu.

"Ne!" je dejal z odločnim glasom in puhnil dim dišeče cigare v zrak. "S tem poklicem sem sklenil svoje račune. Zlati mi je pa že prevrača."

"Saj si uporabil vendar tako originalen trik!" ga je tolažil tovariš.

"Tisto o steklenem očesu sem sporočil detektivskemu biroju. In veste kakaj?"

"Zakaj?"

"Zato, ker sem imel diamante na zadnjem potovanju — med svojo prtljago..."

ZGODOVINSKI MEUDONSKI CEDER PADEL

Kdor je prišel kdaj v Menden pri Parizu, poklonil se spominu prvega čehoslovaškega vojnega ministra generala Štefanika ali nesmrtnega pisatelja Anatola France. Se je gotovo pomudil nekaj časa v krasnem slikovitem Meudonskem gozdu, enem najlepših v najbližji okolici Pariza. Tam na križišču velikih cest iz Belleue v Versailles je stal do konca lanskega leta ogromen dostojanstven libanonski cedar, znan pod imenom "Zeleno drevo", ker je skozi vse leto obdržal nase pozornost s svojo krasno zeleno barvo. Stal je na takozvani Etoile du Pave in bil je priča precejšnjega poglavja francoske zgodovine ob zatonu kraljestva. Zasajen je bil za spomin na rojstvo Ludvika XV. in sčasoma je videl vse slavne može in žene, ki so se vozili mimo iz Pariza v Versailles. Madame de Pompadour, ki je imela tu v bližini grad, je večkrat počivala pod njegovo kožato krono, a tudi Napoleon se je tam v njegovi senci opotovalo posvetoval s svojimi generali in sanjal.

V Meudonskem gozdu je še več enako starih cedrov, toda ta je bil zgodovinski ker je stal na križišču cest. Zlati je nastal spor med spomeniškim uradom in upravo državnih posestev in gozdov, ki je dala cedar posekati. Druga trdi, da je cedar že trohnel, prvi pa,

Dr. Božidar Lavrič — v New Yorku —

Pred dvema tednoma je došlo malo časa za razgovor, ker je spel iz Jugoslavije na študij, sko potovanje dr. Božidar Lavrič, kirurg splošne bolnišnice v Ljubljani. Iz New Yorka pa je moral odpotovati v Detroit, Mich., od tam pa v Chicago in v Rochester, Minn., kjer si je ogledal bolnišnice in njihove sisteme.

V torek zvečer se je zopet vrnil v New York ter je naslednji dan dopoklne telefonično povabil našega urednika v Biltmore hotel. Imel pa je le malo časa za razgovor, ker je moral še urediti svoj potni list, kajti še istega dne zvečer se je moral odpeljati s parnikom v Hansa.

Dr. Lavrič je še mlad zdravnik ter zelo prijazen in fin go spod, doma iz Blok na Notranjskem. O svojem obisku v novem svetu se je zelo lahkavo izrazil.

Dr. Lavrič je tudi prinesel s seboj nekaj izvodov ilustrativnega lista "Proteus", čegar namen je tudi priprosteni ljudstvu poljudno razlagati prirodoslovje, to je razne pojave v naravi itd. Pri listu sodelujejo najboljši slovenski prirodoslovci in zdravniki.

List je v vsakem oziru zelo poučen in je le želeči, da bi si ga naročili tudi naši rojaki v Ameriki. Vsako leto izide 10 zvezkov. Naročnina znaša za Ameriko menda 2.00. Naslov je: Prirodoslovno društvo, Ljubljana, Jugoslavija.

POZDRAV.

Predno odpotujem v staro domovino s parnikom "Hansa", še enkrat prav lepo pozdravljam vse moje prijatelje in znance širom ameriške unije.

Tvrdki Slovenic Publishing Co., "Glas Naroda" se na tem mestu prav iskreno zahvaljuje za vso tako izvrstno postrežbo v vseh ozirih. V New Yorku sem bil dva dni in dve noči, ter sem stanoval pri družini rojaka Anthony Sveta, zastopnika "Glas Naroda" v Brocklynu, N. Y., kjer sem bil prav dobro postrežen, zakar prav lepa hvala Mrs. Svet, za vso postrežbo. Istotako lepa hvala Mr. Svetu, kateri me je spremljal na parnik, ter vse potrebno uredil glede prtljage itd. Na parniku mi je bila odločena ena najboljših kabin, za kar gre še posebna hvala Mr. Frank Sakserju, kateri mi je isto rezerviral.

Rojaki in rojakinje, kadar potujete, ali imate druge kakšne take zadeve za rešiti itd., obrnite se brez skrbi na to staro pošteno domačo tvrdko; prepričan sem, da boste popolnoma zadovoljni bodisi v njih ali drugih ozirih.

Ker se ne mislim več povrniti, vam kličam na svidenje v stari domovini!

Martin Zalokar, na poti v Dobje, Večje Brdo 6, pošta Slivnica pri Celju Jugoslavija.

PROTIMAGNETIČNA LADJA.

Angleška admiraliteta je naročila v ladjedelnih v Dartmouthu gradnjo posebne protimagnetične ladje in sicer za 90.000 funtov sterlingov. Ta ladja ne bo imela na sebi nobenega kovinskega dela, ki bi bil podvržen magnetnemu vplivu. Tudi posadka se bo smela imeti s seboj ničesar, kar je podvrženo magnetnemu vplivu. Mornarji torej ne bodo smeli imeti pri sebi niti nožev, niti jeklenih ar in celo z železjem okovanih kovčgov ne. Ta svojevrstna ladja bo služila znanstvenim svrham. Posadka na nji bo preučevala zemeljski magnetizem.

Spisi Josip Jurčiča:

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na dela. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Vrbani Smukova ženitev. — Klosterski žolnir. — Grad Rojine. — Golica.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovka sodbja v Višnji gori. — Dva brata.

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin knetskega cesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pipa tobaka. — Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pakja.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir gradel. — Ponarejeni bankovci.

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Tunel

(Spisal B. Kellermann)

Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Genialni inženjer MacAlan vodi ogromno delo. Čele armade delavcev se zari vajo vedno globlje v ostrže zemlje. Sredi dela zaloti graditelje strahovita katastrofa, ki skoro popolnoma uniči že napravljeno delo in katere žrtev je tisoč in tisoč delavcev. Toda železna volja MacAlana ne odneha, dokler ne steče med Evropo in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak. Skozi vse delo se čuti orjaški ritim, ki mestoma kulminira v grandioznih opisih in dogodkih. Tunel je ena najzanimivejših knjig svetovnega slovstva.

259 strani . . . \$1.20

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

ŠTEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminska novele. 253 strani.

V Štefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanskega močnega. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klena postava župnika Štefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje ovce." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi originalni, že splošno zasloveli pridiki "Pastina pridiga," in "Palver und Blei" ter biser naše novelelike: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

V tem III. zvezku nam prikaže Pregelj prelepo postavbo našega velikega narodnega gospodarja 18. stoletja, Petra Pavla Glavarja. Hrbenico temu delu tvori že pred leti napisana večerinska zgodba o mladostnih letih Glavarjevih, a dopolni jo za mladostno sliko z Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski moдрosti pri čebelah, na njegovem gradu Lansprežu, kjer mu svojo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kontese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam postvarja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slovenska zemlja sama.

Cena \$1.50

Bogovec

Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegal v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Slovenskem. Pridigarja Jerneja je klasično opisal. Romanu so dodana potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

EDINA SLOVENSKA POGREBNIKA

V NEW YORKU IN OKOLICI

PETER JAREMA MME. JULIJA JAREMA

(za moške)

(za ženske)

Pogreb \$110. in VEČ

Predno greste kam drugam, pa če je še tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za pojasnilo.

Jamčimo, da boste v naši postrežbo popolnoma zadovoljni.
129 E. 7th St., med 1. Ave in Ave. A 787 PROSPECT AVE., vogel 153 St.
NEW YORK Tel.: ORchard 4-2508 BRONX Tel.: MEtrose 5-6577

SPOMIN NA STARO DOMOVINO

"NAŠI KRAJI"

ZBIRKA 87 SLIK iz vseh krajev Slovenije. V finem bakrotisku na dobrem papirju, v velikosti 5x7 1/2 inčev

Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1

SPADA V VSAKI SLOVENSKE DOM

Največja zaloga slovenskih knjig v Ameriki!

V knjigarni dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jurčiča, Preglja, Kmetova, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov: Gospodarske, gospodinske in poslovne knjige... Iste, pesni, sanjave, itd.

Ljubitelji lepega knjige naj si prišlejo v cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.

Knjige, ki jih imamo v zalogi, so: ...

Boj za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.
26

"Ali imaš tudi črno liso?"
"Samo malo."
"Pusti, da pogledam."
Toda Rozana ve, da se bo Winnie nad rano, ki je bila vse kaj več kot pa samo črna lisa, prestrašila in je hotela tudi preprečiti, da o tem ne bi več govorila. Zato pravi smeje: "O, zate imam še dovolj časa, Winnie, kajti stric Reginald in teta Gwendolin te hočeta videti pri čaju. Takoj bove oblekli lepo belo obleko s škotsko ovranico, kajti hočem da si lepa."
S tem so bile Winnie misli obrnjene drugam. Poza-bila je na Rozano "črno liso" zelo naglo in v svoji živahnosti še enkrat sune v njo, toda Rozana se premaguje, četudi jo rana peče kot žerjavica.
Nato pa gre z Winnie doli v salon. V salonu je samo še gospa Lauthamova, njen mož se je v v sosedni sobi razgo-varjal z bratom.
Mrs. Gladys prosi Rozano, da ostane pri njej, da se ji ne bi bilo treba brigati za Winnie in pravi:
"Potem pa, prosim, natočite skodelico in pijte z nami čaj."
Rozana se prikloni in šele sedaj opazi, da je tudi Mary v sobi. Mary hoče ravno oditi, ko Winnie naenkrat pove zanimivo novost.
"Rozana ima črno liso na kolenu; sunila sem vanj in jo zelo boli."
Tedad pa se Mary zgane in obstoji na pragu. Ro-zana pa smeje pravi na skrbni pogled Mrs. Lauthamove:
"O tem ni vredno govoriti, Mrs. Lautham, malo sem se sunila."
Mary nato izgine nekoliko pomirjena. Tedaj pa pride Gwen in se takoj vrže na malo nečakino.
"Kako si zrasla, baby!" zakliče in burno poljubi otroka.
"Že dolgo nisem več baby, sem Winnie," pravi odločno.
"Dobro, dušica — torej Winnie! Imas popolnoma prav; kadar kdo tako zraste, ni več baby. Pogledj, sežeš mi že čez pas. Pa tudi jaz sem precej majhna za doraslo damo."
Winnie se zasmije, ko se Gwen iztegne do svoje cele vi-sokosti. "Si majhna vila, teta Gwen."
Gwendolin se obrne k Rozani.
"Vil tukaj nimamo."
"Samo v cvetlicah, Miss Lautham."
"O, Miss Lautham! To naj bom? Izključeno, samo recite mi Miss Gwen, ker samo to slišim. Jaz pa vas bom klicala Miss Rozana. Ali ni to malo čudno ime?"
"Ime je iz Roze in Ane sestavljen."
"O, tak! Sedaj pa upam, da bomo dobili čaj, Gladys, in malo obložnih kruhov. Za Reginalda seveda pecivo. To je novi svetovni red: ženske imajo rade kaj močnega, moški pa kaj sladkega. Sedaj pa že prihajata moja ljuba brata."
Posedejo okoli mize. Rozana natoči skodelice in pre-skrbi goste z vsem, kar so potrebovali. Tudi Winnie dobi svoje mleko. In malo peciva tudi sme vzeti in to stori že kot prava majhna dama.
Reginald pa smeje dovoljuje Rozani, da mu nalaga krožnik.
Z menoj imate precej dela, Miss Rozana; s slaščicami me ne morete nasiliti."
"Zato pa boš tudi že v mladih letih dobil velik trebuh. Stavim, da se bo to zgodilo, ako boš še naprej tako delal," pravi Gwen in po prvem kruhu odklanja vse. Čaj pije z lemono. Povedali so ji, da bo vsled tega vitka.
Reginald jo veselo pogleda.
"S tvojo vitkostjo tudi ne maram tekmovali, ker se bo-jim, da bi me mogel kdo po neprevidnosti potisniti skozi šivankino uho."
Tako se dražita brat in sestra in pri tem pomagata tudi gospodar in njegova žena. Toda med tem Reginald ne obr-ne svojih oči od Rozane. Rozana pa se razgovarja z Winnie, kadar ji ni bilo treba gospodi streči, toda včasih pri vsem vjame kak Reginaldov pogled. In tedaj ji vsakikrat šine kri v obraz. Njegove oči ji prejasno izdajajo, kak utis je napravila nanj.
Rozani je to zelo neprijetno in trudi se, da se zelo hladno zadrži proti njemu.
Toda ni sama opazila, da je v Reginaldu zaplamljeno, to tudi ne uide bistroumni Gweni in se pri tem zelo zabava. Njen brat Regi je bil prehladen in se je le premalo zmenil za ženske. Zato jo celo veseli, da je enkrat občudoval kako žensko. Da je Rozana samo služkinja v hiši njenega sta-rejšega brata, to pri njej ni bilo nič. Rozana ji je bila všeč in prav nič ne bi imela proti temu, ako bi postala njena sva-kinja. Sicer ve, da bi bil njen oče proti taki zvezi, kajti z Reginaldom je imel druge načrte — načrte, katerih Reginald ni odobral, kajti dekle, ki mu jo je oče izbral, mu je bilo zoprno.
"Ima zobe kot konj in ko bi me hotela poljubiti, bi me bilo vedno strah, da me bo vgriznila," je rekel Gweni. Gwen se je nad tem samo smejala, toda dala mu je prav. Pa Re-ginald je imel proti vsaki ženski kaj in Gwen zato v svojem srcu kar vriska, da se je vnel za mlado Rozano.
Zato sama pri sebi sklene, da bo to zadevo odobraval, in če bo treba, jo bo tudi opirala. Hoče pa biti zelo pre-vidna in hoče izvedeti, ako je Rozano srce še pro-to.
Rozano tako natančno opazuje, kot brata in zdi se ji kot dobro znamenje, da Rozana pod občudujočimi bratovimi po-gledi zardeva. Obenem pa tudi opazi, da se je včasih Ro-zanin obraz zgamil. I nnekoč, ko je Reginald precej trdo sunil Rozano v koleno, je Rozana prebledela in stisnila zobe.
To Gwen opazi in ko so popili čaj in gre Rozana z Winnie na teraso, gre za njo. Rozana se igra z Winnie z žogo in Gwen opazi, da se Rozana ne more pripogibati.
Tudi Gwen se jima pridruži v igri po svoji živi naravi in Rozani ostro pogleda v oči in pravi:
"Ali vas kaj boli, Miss Rozana?"
Rozana je v veliki zadregi. Winnie pa izklepeče, da se je Rozana sunila ob koleno in da ima črno liso.
"Ali je res samo črna lisa, Miss Rozana? Zdi se mi, da vas zelo boli —"

(Dalje prihodnjik.)

Primorske Vesti

Pomankanje vode v Istri

Že nekaj let grade v Istri vodovod, od katerega si obeta-jajo pitne vode vsi večji istrski kraji od Pirana do Pulja, pa tudi od Buzeta preko Pazina do Labinja. Dela pa so največ za-radi abesinske vojne zaostala in tudi sedaj se še ne nadaljuje-jo v nekdanjem tempu. Pred kratkim je puljski prefekt na nekem zborovanju izjavil, da je ministrstvo za javna dela spet zagotovilo nadaljnje kredite za gradnjo vodovoda, vendar bo že iz tehničnih razlogov potek-lo še nekaj let, da bo problem pitne vode v Istri končno rešen.

V poslednjih letih je pazin-ska občina skušala omiliti po-ložaj vsaj v samem Pazinu. Z motornimi cisternami so dova-žali vodo iz prav oddaljenih krajev. Vsaka taka vožnja stane po 250 lir. Po deželi pa morajo kmečke žene z osli vča-sih celo do 40 km daleč do Foj-be, da si za nekaj dni preskrbi-jo vsaj nekaj vode za družine.

V Pisanu, Gradiscu, Trzinu in po drugih krajih, so ljudje pre-tekli mesec plačevali po 2 liri za brenoto vode.

Gradnja telefonskega omrežja

v goriški pokrajini je v polnem teku. Kakor znano, je za ta de-la pokrajinska uprava najela posojilo v znesku poldrugega milijona lir, ki ga bodo morale v pretežnem delu amortizirati posamezne občine s svojimi ob-veznimi prispevki. Po večjih krajih na deželi postavljajo tu-di napol avtomatične telefon-ske centrale in javne govoril-nice. Tako bodo delno avto-matizirali novi centrali v Do-brovem, v Brdih ter pri Sv. Križu na Vipavskem. Pri Sv. Križu in v Kanalu bodo zgra-dili javni govorilnici. Prav te dni so razširili telefonsko o-

mrežje tudi na več krajev kr-mijske občine.

Romanje goriških seme-niščnikov v Rim

Goriški semeniščniki, med katerimi so še zmerom v veliki večini dijaki iz goriških po-deželskih krajev, bodo letos ob koncu šolskega leta na pobudo nadškofa Margottija romali v Rim. Nadškof je s pomočjo goriškega prefekta dosegel, da je vlada prispevala precejšnjo vsoto, s katero bo mogoče kriti vse stroške za potovanje. V semenišču pripravljajo sedaj profesorji dijake z vso vmeno na to romanje in jih podrob-no poučujejo o zgodovini Rima, tako da si bodo že nekoliko pripravljani lahko ogledali tu-di vse glavne rimske posvetne spomenike, palače in muzeje.

Za župnika v Raši

novi rudarski naselbini v La-binski, je bil imenovan don Umberto Pinessi. Doslej je bil v Pulji za kateheta in kaplana fašističnih mladinskih organi-zacij.

Naknadna oddaja pšeni-ce v javna skladišča

Te dni je kmetijsko ministr-stvo izdalo odredbo, po kateri bodo javna skladišča v vsaki pokrajini po posebnih cenah odkupovala pšenico, kolikor je imajo kmečki posestniki še na razpolago. V poštev prihaja seveda le pšenica, ki so si jo kmetovalci prihranili od koli-čine, katero so si smeli lani ob koncu žetve pridržati za doma-šo porabo. Ministrstvo je se-daj odredilo, da morajo skla-dišča za naknadno oddano pšeni-čno plačati kmetom na račun stroškov za shranbo posebej po 7 lir za stot blaga. Potem-takem bodo plačevali do nove žetve za stot pšenice slabše vr-

SKUPNO POTOVANJE V STARO DOMOVINO BREMEN

Z BRZOPARNIKOM

3. JULIJA, 1938

BRZI VLAK V CHERBOURGU ZAJAMČI UDOBNO POTOVANJE DO LJUBLJANE

Potnike bo spremljal
I. G. HUDE
Uradnik Slovenic Publishing Company
216 W. 18th Street New York, N. Y.

Strekovnjaški nasveti glede vizev za priseljence in obiskovalce

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

ste po 132, za stot boljše vrste pa po 147 lir.

V Grgaru

nameravajo zgraditi novo po-slopje za dečje zavetišče znane šolske družbe "Italia Reden-ta." Vse stroške bo krila gr-garska občina. Goriški pokra-jinski upravni odbor je pretekli teden pristal na to obvezo ob-čine.

V Cerknem

je občinska uprava odstopila več prostorov v občinskem po-skopju v Podprevcu šolski druž-bi "Italia Redenta" ki si je v njih uredila nekaj razredov za svojo šolo.

HOLANDSKA — RAJ KOLESARJEV.

Kolesarstvo je na Holand-skem silno razširjeno. Med ko-lesarji so tudi ministri in sa-ma holandska princeza se rada vozi po okolici svoje poletne rezidence s kolesom. Spreml-ja jo dvorna dama. Na Ho-landskem in na Danskem se je izpolnilo Apollinariovo proro-kovanje, da bo pomenilo kolo novo dobo v zgodovini ljudstva. Na Holandskem se ljudje vozi-jo s kolesi ne samo na delo, temveč se vozijo celo zaljub-ljenci na sestanke. Tam vidiš pogosto mlada zaljubljena, kako se držita za roke ali o-krog pasu, in poljubljata, ne da bi se kdo spodtkikal ali celo zgražal nad tem. Če se pa po-zneje vzameta, ju boš videl, ka-ko se vozita nekoliko počasneje ker imata s seboj svoj naraščaj bodisi zadaj za kolesom ali pa na posebnem sedežu nad zad-njim kolesom. Če pa pride člo-vek na Holandsko, je najbolje če si takoj kupi kolo.

NOVI HOLANDSKI PARNIK.

Najnovejši in največji ho-landski parnik "Nieuw Am-sterdam" ki ima 36,287 ton, je prvič dospel v New York 7. maja.

Pri zgradbi tega parnika so inženirji porabili najnovejšo iznajdbo, tako da se more reči, da je najpopolnejši parnik na svetu.

Da so prostori prvega in drugega razreda na vseh novih parnikih zelo razkošni, je vsa-kemu znano. Nieuw Amster-dam pa ima tudi vse prostore tretjega razreda kar najlepše in najrazkošnejše opremljene. Parnik nima kabin po štiri po-stelje, temveč samo po dve, ali eno posteljo. Ako je potrebno, se napravi nad posteljo še dru-ga postelja kot v ameriških Pullman železnih vozovih.

Za izprehajanje potnikov tretjega razreda so na razpo-lago veliki odprti krovci. Jedil-na dvorana je tako velika, da morejo ob istem času jesti vsi potniki pri mizah za 2, 3 ali 4 osebe. Tla so vsepovsod pokri-ta s preprogami. Stene so bele poslikane in obrobene z alu-minijem.

Na parniku je velika bara. Na glavnem krovu je velika so-ba za kadilec, zelo prijazno sli-kana. Na krovu C je tudi ko-palni bazen za potnike tretje-ga razreda.

O tem parniku je mogoče re-či, da v modernosti prekaša vse druge parnike.

Ta parnik bo odplul iz New Yorka 2. in 23. julija, 16. avgu-sta in 6. septembra.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

VSE PARNIKE
in
LINIJE
ki so
važne za
Slovence
zastopa:
SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

11. junija:
Nieuw Amsterdam, Boulogne
Rex v Genoa
Columbus v Bremen
Champlain v Havre
15. junija:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen
18. junija:
Conte di Savoia v Genoa
19. junija:
De Grasse v Havre
21. junija:
Europa v Bremen
22. junija:
Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre
25. junija:
Vulcania v Trst
29. junija:
New York v Hamburg
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
2. julija:
Nieuw Amsterdam, Boulogne
Bremen v Bremen
Champlain v Havre
Rex v Genoa
6. julija:
Queen Mary v Cherbourg
Hansa v Hamburg
7. julija:
Ile de France v Havre
8. julija:
Europa v Bremen
9. julija:
Saturia v Trst
Volendam v Boulogne
12. julija:
De Grasse v Havre
13. julija:
Deutschland v Hamburg
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
15. julija:
Statendam v Boulogne
16. julija:
Conte di Savoia v Genoa
19. julija:
Bremen v Bremen
20. julija:
Queen Mary v Cherbourg
23. julija:
Nieuw Amsterdam v Boulogne
Rex v Genoa
Champlain v Havre
26. julija:
Europa v Bremen
27. julija:
New York v Hamburg
28. julija:
Ile de France v Havre
30. julija:
Vulcania v Trst
3. avgusta:
Hansa v Hamburg
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
5. avgusta:
Statendam v Boulogne
Bremen v Bremen
6. avgusta:
Conte di Savoia v Genoa
10. avgusta:
Queen Mary v Cherbourg
11. avgusta:
Champlain v Havre
12. avgusta:
Europa v Bremen
13. avgusta:
Saturia v Trst
16. avgusta:
Nieuw Amsterdam v Boulogne
17. avgusta:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Hamburg v Hamburg
20. avgusta:
Rex v Genoa
Ile de France v Havre
Veendam v Boulogne
23. avgusta:
Bremen v Bremen
24. avgusta:
Paris v Havre
Queen Mary v Cherbourg
New York v Hamburg
27. avgusta:
Roma v Genoa
30. avgusta:
Europa v Bremen
Statendam v Boulogne
De Grasse v Havre
31. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

NOVI ORJAŠKI POTNIŠKI AEROPLAN

Novi potniški aéro-plan Douglas DC-4, ki je bil zgrajen v Santa Monica, Cal., za transkontinentalno potniško službo. Aeroplan je težak 32 ton in ima prostora za 42 pot-nikov.

